

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221201046
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8221201046.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/XX, XXX XX E., právne zastúpeného: JUDr. Michaela Mihalcová, advokátka, so sídlom Fatranská 2/E, 040 11 Košice, proti žalovanej: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX E., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 6C/18/2021-83 zo dňa 18.10.2021

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol tak, že :

„Súd v y p o r i a d a v a bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu zaniknuté rozvodom na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bardejov, sp.zn. 2Pc/7/2019 zo dňa 21.08.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2019 tak, že:

I. Do výlučného vlastníctva žalovanej C. B., F. G., nar. XX.XX.XXXX sa p r i k a z u j ú nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie E., obec E., okres B.:

- parcela číslo XX/XX o výmere 440 m² - zastavané plochy a nádvoria

- parcela číslo XX/XX o výmere 152 m² - zastavané plochy a nádvoria

- stavba - rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na parcele číslo XX/XX.

II. Žalovanej sa p r i k a z u j e uhradiť zostatok záväzku zo Zmluvy o úvere číslo: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 19.02.2016 s veriteľom Prima banka Slovensko, a.s..

III. Titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov strany sporu nie sú povinné si vyplatiť žiadnu sumu.

IV. Žiadna zo strán sporu n e m á nárok na náhradu trov konania.“

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd vyporiadal majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM). Žalobu odôvodnil tým, že manželstvo so žalovanou uzatvorené dňa 03.08.1996, bolo rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp.zn. 2Pc/7/2019 právoplatne rozvedené dňa 08.10.2019, čím došlo k zániku BSM. Počas trvania manželstva nadobudli manželia v obci Kurima, rodinný dom spolu s jeho vybavením a pozemkom. Hodnotu domu aj s pozemkom odhadol žalobca na sumu 100.000,- Eur. Od žalovanej nežiada polovicu jeho hodnoty, keďže manželka sa počas manželstva pričínila väčšou mierou o nadobudnutie nehnuteľnosti. Vyporiadanie navrhol tak, že výlučnou vlastníčkou nehnuteľností sa stane žalovaná, ktorá mu z titulu vyrovnania zaplatí sumu 30.000,- Eur.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že po uzavretí manželstva bývali u jej rodičov, ktorí im výrazne pomáhali, ale rozhodli sa osamostatniť a bývať vo vlastnom dome. Keďže nemali žiadne úspory, boli nútení vziať si úver. Po materskej dovolenke sa po finančnej stránke podieľala na vedení domácnosti, starostlivosti o deti, platení účtov aj úveru. Zriadila si osobný účet, z ktorého uhrádzala splátky úveru. U manžela začali problémy s alkoholom a čoraz menej chodil do práce, preto všetky výdavky postupne prešli na ňu. Napriek tomu bolo potrebné pokračovať v prácach na dome, preto nebola iná možnosť ako vziať si ďalší úver. V tom období externe vyštudovala Pedagogickú školu a našla si lepšie platenú prácu. Vďaka tomu im schválili vyšší úver, ktorým boli vyplatené predošlé úvery. Problémy sa začali stupňovať, keď žalobca postupne prestal chodiť do práce a alkohol bol na dennom poriadku. Platila úver, všetky výdavky na chod domácnosti, aj výdavky staršej dcéry na ubytovanie a stravu, keďže bývala na internáte. Žalobca si otvoril živnosť, ale neplatil odvody. Neurobil tak ani po vyzvaní exekútorom, s ktorým bola nútená dohodnúť splátkový kalendár a postupne všetok dlh vyplatiť. Zmenila účet a zrušila disponentské práva manžela, pretože vyberal peniaze bez jej súhlasu. Dlhy sa zvyšovali a ona ich musela platiť, aby neprišli o dom. Keďže žalobca nedával žiadne peniaze ani na deti, našli si brigády, aby jej pomohli s výdavkami na jedlo a oblečenie. Ani to nepomohlo a odpojili ich od plynu a elektriny. Aby dlh vyplatila, požičala si od rodičov. Musela to opäť riešiť novým účtom a postupom času aj pôžičkou v banke. Stále však platila nielen úver, ale aj náklady na potraviny a energie. Niekoľkokrát žiadala žalobcu, aby sa dal liečiť a začal pracovať, no neúspešne. Aby znížila jednotlivé splátky, bola nútená refinancovať úver vyplatením predošlého úveru a pôžičiek. Posledný príjem, ktorý manžel mal bol síce poukázaný na jej účet, nakoľko na jeho účet bola exekúcia a vyplatila ním jeho ďalší dlh na sociálnej a zdravotnej poisťovni. V tom období už na strednej škole študovala aj mladšia dcéra a tak pribudli ďalšie náklady na jej cestovné a stravu. Staršia dcéra začala študovať na vysokej škole a situácia sa nezlepšovala, preto opäť bola nútená vziať pôžičku. Žalobca sa prestal akokoľvek starať o ňu a o deti. Snažila sa veľakrát o to, aby si svoje problémy s alkoholom priznal a šiel sa liečiť. Takéto návrhy však razantne odmietal a ďalej pil. Preto sa rozhodli, že ak neprestane piť a nezačne pracovať, nebude s nimi bývať. Žalobca neprestal piť, len sľuboval. Pod vplyvom alkoholu sa vysmieval alebo vyhrážal. Aj so súhlasom dcér sa rozhodla rozviesť. Žalobca nezmenil svoj postoj ani k deťom a vôbec im do dnešného dňa finančne nepomohol.

Žalovaná žiadala do jej výlučného vlastníctva prikázať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie E., bez vyrovnania podielu, nakoľko po zosumarizovaní všetkých doteraz vynaložených výdavkov na dom a všetko čo s tým súvisí (opravy, spotrebiče, poistenie), štúdium detí, starostlivosť o deti a obstarávanie spoločnej domácnosti a v neposlednom rade platenie úveru, sa jednoznačne finančne podieľala viac. V dome žijú ich dcéry, z ktorých jedna stále študuje. Žalobkyňa je momentálne na materskej dovolenke, keďže žije s priateľom a päťmesačným dieťaťom, napriek tomu je ochotná splatiť úver, ktorého aktuálny zostatok je 39 895,80 Eur. Zaplatené výdavky z jej strany predstavovali: poisťka na dom (1 x ročne 43,- Eur x 11 rokov) 473,- Eur, daň obci, vývoz odpadu (1 x ročne 66,- Eur x 4 roky) 264,- Eur, energie- plyn, elektrina, voda (v priemere 150,- Eur mesačne x 3 roky) 5.400,- Eur, náklady na domácnosť - potraviny, drogéria (v priemere 300,- Eur mesačne x 3 roky) 10.800,- Eur, úver (v priemere 156,- Eur mesačne x 10 rokov) 18.720,- Eur; štúdium dcér: staršia dcéra stredná škola (ubytovanie 22,- Eur + strava 40,- Eur /mesačne x 4 roky) 2.976,- Eur, vysoká škola (v priemere 60,- Eur /mesačne x 5 rokov) 3.600,- Eur, mladšia dcéra, stredná škola (strava 24,- Eur /mesačne x 4 roky) 1 152,- Eur, vysoká škola (v priemere 60,- Eur /mesačne x 2 roky) 1.440,- Eur; spolu 44 825,- Eur. Polovica z tejto čiastky, ktorú mal zaplatiť žalobca je 22.412,50 Eur, manželova exekúcia (dlh a výdavky exekúcie) 1.160,- Eur, spolu dlžná čiastka 23.572,50 Eur.

Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej doručenom súdu 20.7.2021 uviedol, že sám uznal, že podiel manželky na mase BSM má byť väčší, vzhľadom na priebeh manželstva a uhrádzanie spoločných výdavkov. Nesúhlasil však s tým, že jeho podiel na dome by mal byť nulový. Pokiaľ ide o výživné a ďalšie položky má za to, že tieto nie sú predmetom tohto konania.

Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 23.8.2021 uviedla, že nesúhlasí so žalobou ani s vyjadrením žalobcu k jej vyjadreniu zo dňa 21. 6. 2021. Je zrejmé, že jej podiel na nehnuteľnosti je väčší, keďže žalobca sa finančne nepodieľal na uhrádzaní spoločných výdavkov. Nielen, že roky neuhrádzal žiadne výdavky

(úver, energie, dane, vývoz odpadu, nákup potravín a pod.), ale ešte rodinu zadlžoval. Požičiaval si peniaze z bánk, nebankových subjektov, od známych aj jej rodiny. Dodnes tieto pohľadávky voči rodine nevyrovnal. Aj počas manželstva bral peniaze jej, aj deťom, bez ich vedomia a míňal ich na alkohol. Ona pravidelne uhrádza úver, stále rieši nevyhnutné opravy domu, nehovoriac o tom, že nehnuteľnosť je v nedokončenom stave, čo spôsobuje ďalšie škody a bude si to vyžadovať financie v tisíckach eur. V rámci výsluchu pred súdom doplnila, že je potrebné urobiť zábradlie, schodište, nedokončené je celé podkrovie, ktoré nie je zateplené, je tam veľký únik tepla, čím vznikol veľký nedoplatok za plyn. Dokončený nie je ani plot okolo domu, rozpadáva sa vodovodná šachta, betónový základ garáží, zničené sú okná v kúpeľni, chýbajú kľučky na oknách a dverách, resp. vypadávajú. Žalobca sa nedostatočne podieľal na nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí a rodiny. Počas manželstva zadlžil rodinu, v dôsledku opitosti zničil veci v dome (sedacia súprava, sprchovací kút, podlaha, dvere a iné). Dlhuje jej za vynaložené výdavky, ňou zaplatenú jeho exekúciu a v neposlednom rade je nutné uhrádzať úver za nehnuteľnosť, ktorý je vo výške 39.000,- Eur. Nesúhlasila s vyjadrením, že predmetom tohto konania nie sú položky ohľadne detí a starostlivosti o rodinu, a to s poukazom na ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka (OZ).

Súd prvej inštancie konštatoval, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené z dôvodu nadmernej konzumácie alkoholu zo strany žalobcu, jeho nezáujmu nájsť si prácu a prispievať tak na domácnosť, čo viedlo navrhovateľku k tomu, že podnietila odchod žalobcu zo spoločnej domácnosti. Príčiny, ktoré viedli k rozvratu manželstva boli v prevažnej miere na strane žalobcu, a to hlavne z dôvodu jeho nadmerného užívania alkoholu, čo v podstate aj potvrdil. Poukázal na to, že pri rozhodovaní o návrhu na vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi účastníkov v tom smere, ako má vyporiadanie vykonať. Pri vyporiadaní vychádza z kogentného ust. § 150 OZ. Predpokladom pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je jeho zánik. Pod vyporiadaním treba rozumieť nielen to, kto z bývalých spoluvlastníkov zostane vlastníkom tej ktorej veci a kto z nich vlastníctvo stráca, ale celkové komplexné riešenie majetkových vzťahov, vrátane pohľadávok a dlhov, ktoré vznikli za trvania manželstva. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti ich podielov, pričom platí, že v rovnakom pomere, v akom sa manželia podieľajú na spoločnom majetku, sa podieľajú aj na spoločných dlhoch. Ak pri vyporiadaní nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú jednému z manželov a ktoré zostanú druhému, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplatenia príslušnej peňažnej sumy. Na základe zhodných skutkových tvrdení strán sporu prvoinštančný súd vychádzal z toho, že hodnota nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania BSM predstavuje 100.000 Eur, a zostatok úveru pre účely vyporiadania BSM sumu 39.895,80 Eur. Žalobca výslovne nepoprel skutkové tvrdenia žalovanej a neuviedol vlastné skutkové tvrdenia, na ktoré bol na pojednávaní opakovane súdom dotazovaný, preto ich prvoinštančný súd považoval za nesporné. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná nielenže zabezpečovala starostlivosť o celú domácnosť, o výchovu a výživu detí, ale zo svojho príjmu uhrádzala všetky výdavky domácnosti (energie, dane, vývoz odpadu, nákup potravín, drogerie a pod.), ako aj splátky poskytnutého úveru. Za žalobcu dokonca platila odvody a dlhy (vyplatenie exekúcií), ktoré svojím spôsobom života pri nadmernej konzumácii alkoholu spôsobil, pričom si požičiaval peniaze z bánk, nebankových subjektov, od známych a rodiny. Okrem toho, že zadlžil rodinný rozpočet, v dôsledku opitosti zničil veci v dome, a to sedaciu súpravu, sprchovací kút, podlahu, dvere a iné. V danom prípade preto boli dané dôvody na vyporiadanie BSM bez rovnosti podielov (disparita) strán sporu.

Prikázanie nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovanej a zaplatenie zostatku úveru žalovanou neboli medzi stranami sporné. Spornou ostala otázka vyjadrenia disparity ich podielov. Sám žalobca si bol vedomý uvedenej disparity, keď v žalobe uviedol, že žalovaná sa aj pokiaľ ide o nadobudnutie nehnuteľnosti finančne podieľala viac. Z vykonaného dokazovania vyplynulo nezodpovedné správanie sa žalobcu voči rodine spočívajúce v zanedbávaní starostlivosti o rodinu, zanedbávaní vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, ignorancii starostlivosti o spoločný majetok (dokonca jeho ničenie), pričom žalobca sa nielenže nepodieľal na úhradách splátok úveru, výdavkoch na domácnosť, vyživovacej povinnosti voči deťom, ale dokonca žalovaná musela hradiť ním vytvorené dlhy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal prvoinštančný súd jednoznačne za to, že je potrebné odkloniť sa od princípu rovnosti podielov pri vyporiadaní BSM. Žalovaný sa napriek svojim schopnostiam a možnostiam nestaral o rodinu a neplnil si vyživovaciu povinnosť. Súd prvej inštancie vzal do úvahy aj koncentráciu konania s tým, že žalovaný mal možnosť aj na pojednávaní uviesť vlastné skutkové tvrdenia ohľadom

toho, akým spôsobom sa podieľal na starostlivosti o domácnosť a nadobúdanie spoločného majetku, splácanie úverov, pričom ani po opakovaných výzvach súdu na pojednávaní účinne nerozporoval skutkové tvrdenia žalovanej. Preto súd prvej inštancie žalovanej prikázal do vlastníctva nehnuteľnosti v hodnote nerozporovanej sumy 100.000 Eur a zároveň jej prikázal aj celý zostatok dlhu vyplývajúci zo zmluvy o úvere vo výške 39.895,80 Eur. Žalobca trval počas konania jedine na tom, aby mu bolo vyplatených 30.000 Eur, pričom nemal záujem o prikázanie nehnuteľností do vlastníctva, ani o to, aby sa podieľal na splácaní zostatku úveru, ktorý aj doteraz splácala výlučne žalovaná.

Súd prvej inštancie aplikoval na prejednávajúcu vec ust. § 150 Občianskeho zákonníka, a teda zohľadnil, že žalovaná sa oveľa väčšou mierou zaslúžila o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Zároveň mala na starosti celú starostlivosť o deti a ich výživu a obstarávala celú domácnosť. Navyše uhrádzala dlhy vytvorené žalobcom, ktorý sa na starostlivosti o domácnosť nepodieľal. Preto prikázal žalovanej nehnuteľnosti, ako aj zostatok úveru s tým, že sporu nie sú povinné vyplatiť si žiadnu sumu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania s poukazom na to, že vypořádanie BSM je v záujme oboch strán sporu.

Proti III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca a to z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP). Žalobca opätovne poukázal na to, že nežiadal polovicu hodnoty nehnuteľnosti, keďže sám uznal, že žalovaná sa počas manželstva finančne podieľala viac, a žiadal vyplatiť sumu 30.000,- Eur. Vyjadril nesúhlas s výrokom rozsudku znejúcim na to, že mu bývalá manželka titulom vyrovnania nemá vyplatiť žiadnu sumu, nakoľko nie je pravdou, aby sa v ich manželstve na nadobudnutí majetku on nijakou mierou nepodieľal. V konaní sám uznal, že bývalá manželka sa finančne podieľala viac a odmieta, aby jeho podiel na nehnuteľnostiach mal byť nulový. Poukázal na to, že aj on financoval pri stavbe domu rôzne práce, dovoz piesku, ostatné práce a materiál. Taktiež ručne vyrábala nábytok, podlahy, zárubne, či dvere. Tieto skutočnosti žalovaná na pojednávaní ani nepoprela. V tejto súvislosti uviedol, že po 15 rokoch nevie samozrejme doložiť doklady na práce alebo materiál, keďže to robil sám a nemá k tomu žiadne doklady. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nespravodlivé a cíti sa takýmto rozhodnutím súdu nesmierne ukrátený. Žalobca uviedol, že v dome už 6 rokov nebýva, býva tam jeho bývalá manželka so svojim súčasným partnerom. Podľa jeho názoru sa rozhodnutím súdu len završila jej snaha pripraviť ho o celý majetok, aby mohla v ich dome ďalej spokojne žiť s novým partnerom. Napriek tomu, že predmetom tohto konania nebolo výživné na ich dcéry, súd znížil podiel na majetku až na nulu, nakoľko sa v podstate úplne stotožnil s argumentáciou žalovanej ohľadne toho, že dcéram neprispieval na štúdium. Výživne, ale nie je predmetom tohto konania, a pokiaľ dcéry chceli výživné mali si to uplatniť osobitným návrhom v inom konaní. Súd taktiež nevezal zreteľ na to, že aj on už 6 rokov nežije s bývalou manželkou a dcérami, a aj on má výdavky súvisiace s jeho existenciou, na čo ale súd nevezal zreteľ. Navrhol preto, aby odvolací súd prehodnotil rozsudok súdu prvej inštancie a zrušil ho, resp. zmenil a vzal do úvahy, že aj on sa, aj keď možno menšou mierou ako žalovaná, taktiež istou mierou zaslúžil o nadobudnutie vecí patriacich do BSM. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaná k odvolaniu žalobcu uviedla, že plne súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko rozhodol na základe dôkazov, ktoré ona predložila. Žalobca mal dostatok času na ich preštudovanie a prípadný nesúhlas mal včas oznámiť. Neurobil tak počas celého súdneho konania, a uznal že všetky dôkazy sú opodstatnené. Žalobca poukázal na práce, ktoré na dome robil, avšak väčšina z týchto vecí je už v takom stave, že si to vyžaduje nemalé opravy, či úplné výmeny niektorých častí, nehovoriac o nedokončených častiach, ktoré budú stáť tisícky eur. Materiál, ktorý bol použitý na dome bol uhrádzaný z úveru, ktorý vždy splácala a aj spláca výlučne iba ona. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z dokladov, ktoré zohľadňujú výdavky na dom a bývanie počas doby, keď žalobca v dome býval, a to bez toho, aby sa na nich akýmkoľvek spôsobom podieľal. Považuje za veľmi nekorektné, že žalobca nechce uznať výdaje spojené so štúdiom a výchovou vlastných detí. Celý život im nič nedal, a ešte ich chce obráť o strechu nad hlavou. Poukázala na to, že jej súčasný súkromný život nepatrí do tohto sporu, a ona sa snaží pracovať a splácať dlhy, ktoré vznikli práve pre neschopnosť žalobcu. Zvýraznila skutočnosť, že okrem všetkých bežných výdavkov musí splácať aj zostatok úveru. Citovala ust. § 150 Občianskeho

zákonníka a v tejto súvislosti uviedla, že žalobca napriek zneniu tohto zákonného ustanovenia považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za nespravodlivé a nezákonné. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, bez nároku na náhradu trov konania.

Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. (Civily sporový poriadok - CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) osobou oprávnenou podať odvolanie (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne uvedené do uplynutia odvolacej lehoty (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil odvolací súd na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 24.01.2023 (§ 219 ods. 3 CSP).

Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav a na tento správne aplikoval právny predpis, ktorý aj správne vyložil. Na dôvody uvedené v rozsudku prvoinštančného súdu odvolací súd v celom rozsahu odkazuje a stotožňuje sa s nimi (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd navyše, vzhľadom na odvolacie námietky žalovaného k veci udáva:

Prvoinštančný súd dôkladne a precízne vyhodnotil zistený skutkový stav. Dostatočne rozobral teoretické východiská pre posúdenie prejednávanej veci a dospel k zákonnému a spravodlivému súdному rozhodnutiu. Žalobca počas konania nerozporoval, že výlučne žalovaná hradila splátky všetkých úverov z ktorých bola financovaná výstavba rodinného domu. Úver žalovaná uhradza aj od právoplatnosti rozvodu doposiaľ, čo v rámci svojich skutkových tvrdení ani nenavrhol zohľadniť. Je však nepochybné, že zostatok úveru ku dňu vyporiadania BSM predstavuje sumu 39.895,80 Eur, teda zaokrúhlene 40.000 Eur, a pokiaľ žalobca poukázal na to, že jeho výplata z BSM je nulová tak toto tvrdenie nie je správne, pretože pokiaľ prvoinštančný súd prikázal žalovanej uhradiť zostatok tohto úveru, tak to znamená, že žalovaná bude uhrádzať za žalobcu sumu cca 20.000,- Eur. Žalobca taktiež žiadnym spôsobom nerozporoval všetky výdavky, na ktoré žalovaná odkázala vo svojom vyjadrení k žalobe, pričom polovica z tejto sumy predstavuje výšku 22.412,50 Eur. Jedná sa však skutočne iba o základné výdavky. Vo vzťahu k deťom iba ubytovanie na internáte a stravu, bez ďalších výdavkov napr. na ošatenie, obuv, školské potreby, vreckové, a podobne. Žalovaný pritom ani nerozporoval, že sa v podstate žiadnym spôsobom nepodieľal na financovaní domácnosti, ktoré samozrejme zahŕňa aj výdavky na deti, a nemožno bez ďalšieho uzavrieť, že náklady súvisiace s výživou detí nemožno zohľadniť pri vyporiadaní BSM s poukazom na ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Je nesporné, že z tohto zákonného ustanovenia vyplýva skutočnosť, že súd pri vyporiadaní BSM prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, a pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Z vykonaného dokazovania nesporné vyplynulo, že starostlivosť žalobcu o rodinu, deti, domácnosť, ale aj nadobudnutie a udržanie spoločných vecí bola minimálna. Z rozvodového konania nepochybné vyplynulo, že tento stav bol zapríčinený v dôsledku nadmerného užívania alkoholu žalobcu, ktorý nebol schopný obstarat' ani základné potreby rodiny a detí. Jediným relevantným tvrdením, na ktoré žalobca poukázal bolo to, že financoval pri stavbe domu rôzne práce, dovoz piesku, ostatné práce a materiál. Poukázal na to, že je to už veľa rokov dozadu a nemá o tom, žiadne doklady, pričom tieto výdavky, ktoré mal financovať on, ani žiadnym spôsobom nevyčísľil. Tak ako prvoinštančný súd, ani odvolací súd nespochybňuje tvrdenia žalobcu o skutočnostiach, že financoval určité práce či materiál, avšak vzhľadom na celkovú hodnotu vyporiadávaných nehnuteľností je tento jeho podiel, ktorý ani bližšie našpecifikoval, natoľko minimálny, že nemá zásadný vplyv na záver súdu prvej inštancie o tom, že strany sporu nie sú povinné vyplatiť si navzájom žiadnu sumu. Odvolací súd opätovne zvyrazňuje skutočnosť, že na základe rozhodnutia súdu prvej inštancie je žalovaná povinná zaplatiť aj zostatok úveru, a teda nemožno konštatovať, že by podiel žalobcu na predmetných nehnuteľnostiach mal byť úplne nulový, keďže predstavuje minimálne 20.000,- Eur, a pokiaľ žalobca navrhol, aby mu žalovaná vyplatila sumu

30.000,- Eur, tak v takomto prípade by sa nejednalo o žiadnu disparitu, ale o rovnosť podielov, teda nebolo by zohľadnené to, čo tvrdil už od počiatku samotný žalobca, a teda že žalovaná sa väčšou mierou podieľala o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pokiaľ by odvolací súd iba matematicky sčítal jednotlivé základné položky (bez ich podrobného skúmania), tak pokiaľ by pripočítal k zostatku úveru 20.000,- Eur, polovicu nákladov, ktoré vyčíslila žalovaná vo výške 22.412,50 Eur + exekúcie žalovanej vo výške 1.160,- Eur, tak už len tieto sumy predstavujú výšku 44.572,50 Eur.

V súvislosti s disparitou podielov, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 343/2014 zo dňa 25.11.2014 z odôvodnenia ktorého, okrem iného vyplýva, že: „Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje a zároveň sa stotožňuje s právnym názorom uvedeným v náleze ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 537/2012 (na ktorý poukázala aj sťažovateľka vo svojej sťažnosti), keď ústavný súd si osvojil právny názor vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22 Cdo 2914/99 a vzťahujúcim sa aj na posudzovanú vec, podľa ktorého znenie § 150 Občianskeho zákonníka nevyklučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov manželov pri vyporiadaní spoločnej veci prihliadajúc na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie i udržanie spoločnej veci, a to tak, že vec prikáže do vlastníctva tomu z manželov, ktorý sa o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci zaslúžil výlučne, resp. v prevažnej miere, bez toho, aby mu uložil povinnosť, aby druhému manželovi, ktorý sa o jeho nadobudnutie a udržanie nezaslúžil, na vyrovnanie podielu zaplatil určitú finančnú čiastku. Zákon explicitne neupravuje spôsob nerovného vyporiadania, a disparita môže byť tak vyjadrená nie iba percentom či zlomkom, ale aj prikázaním veci jednému z manželov bez toho, aby bol zaviazaný finančne sa s druhým manželom, pokiaľ ide o túto vec, vyporiadať.“

Aj z citovaného rozhodnutia Ústavného súdu SR vyplýva, že znenie § 150 Občianskeho zákonníka nevyklučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov manželov pri vyporiadaní spoločnej veci, s ohľadom na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci tak, že by neuložil povinnosť vyplatiť druhému manželovi, ktorý sa o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci nezaslúžil, resp. zaslúžil minimálne, akúkoľvek finančnú náhradu. Disparita teda môže byť vyjadrená nie iba percentom či zlomkom, ale aj prikázaním veci jednému z manželov bez toho, aby bol zaviazaný finančne sa vysporiadať s druhým manželom.

Súd prvej inštancie teda správne a dostatočne zistil skutkový stav, na ktorý správne aplikoval príslušné právne normy, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd rovnako potvrdil aj výrok o trovách prvoinštančného konania, avšak má za to, že v prejednávanej veci nie je možné aplikovať ust. § 255 ods. 2 CSP, keďže pri takomto type sporu nemožno konštatovať, že úspech strán sporu v konaní bol rovnaký, ale v danom prípade je na mieste aplikácia ust. § 257 CSP, teda dôvody hodné osobitného zreteľa týkajúce sa veci samej, a to že je v záujme oboch strán sporu vysporiadať si svoje BSM, a pri takomto spore si má každá zo strán znášať sama trovy konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 262 ods. 1, a § 255 ods. 1, pričom úspešná žalobkyňa si náhradu trov konania neuplatnila. Preto jej odvolací súd vo vzťahu k neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.
Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).